

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, P., X. Bratislava, IČO: X., zastúpeného spoločnosťou **F., s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, G., X. Bratislava, proti povinnému **A.**, nar. X., bytom H., X. Liptovský Mikuláš, **o vymoženie 844,45 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8Er/165/2007, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2013 sp. zn. 7CoE/21/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Oprávnený navrhol, aby konanie bolo prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. s tým, že súd mal podať Ústavnému súdu SR návrh na konanie o súlade § 44 ods. 2 veta prvá a druhá Exekučného poriadku s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky. Zároveň oprávnený navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a aby sa súd obrátil na Súdny dvor Európskej únie s návrhom na prejudiciálne zodpovedanie otázok (bližšie špecifikovaných oprávneným v návrhu na prerušenie konania) týkajúcich sa možnosti rozhodovania spotrebiteľských sporov v rozhodcovskom konaní, dôsledkov podania žaloby

o zrušenie rozhodcovského rozsudku a súladu rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ktorým „sa zabráni vymožitelnosti reálnej pohľadávky voči spotrebiteľovi“ s právom Európskej únie.

Krajský súd v Žiline uznesením z 27. februára 2013 sp. zn. 7CoE/21/2013 (ďalej len „uznesenie odvolacieho súdu“) zamietol návrhy oprávneného na prerušenie konania a odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. Návrhy na prerušenie odvolacieho konania zamietol s odôvodnením, že podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku exekučné konanie nie je možné prerušiť a že dospel k záveru, že nie je potrebné oprávneným nastolené otázky predložiť na prejudiciálne posúdenie Súdnu dvoru Európskej únie.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým boli zamietnuté návrhy na prerušenie konania podal oprávnený odvolanie. Uviedol, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či sú splnené procesné predpoklady za splnenia, ktorých môže o podanom odvolaní oprávneného konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku) ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení ako aj

argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávneného, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere než patrila medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. v zmysle, ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 14. augusta 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. Ingrid Habánová